

Mlle borte fra Frankrigs Grændser og midt i et fremmed Land, som han ikke vidste Udvei til at komme ud af igjen, og som han ogsaa kun kom ud af paa en saare ynkelig Maade. Den ærede Ordfører bemærkede, at Societairenes Indflydelse ikke var af nogen Betydning, men det er ganske naturligt, at dette maa være saa, naar man seer hen til, hvem der har udstedt Statuterne for det Theater, hvoraf de ere Societaire. Det var Napoleon den Første, som ikke var nogen Ven hverken af Societaire i Almindelighed eller af nogen Art af Foreningsliv, medmindre det gik ud paa at forherlige ham eller hans Navn. Under de efterfølgende Regjeringer kunde disse Statuter ganske vist let holde sig, og at de nu maae staae i deres fulde Glorie, følger af sig selv, da man nu fremdrager Alt, hvad der kan tjene til Forherligelse for Napoleon den Første. — Det er blevet ytret, at Theatret i Berlin ikke var Repræsentant for nogen tydsk Nationalitet, men jeg kan ikke ganske tiltræde denne Mening; jeg troer, at Theatret i Berlin kan samle saa Mange om sig, kan optræde paa en saadan Maade, at det nok kan siges at repræsentere den tydske Nationalitet. Det blev ytret, jeg troer af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), at Tydskland var saa udstykket, at Theatret i Berlin af den Grund ikke kunde betragtes som repræsenterende den tydske Nationalitet; men, skøndt Tydskland er udstykket i mange Stater, er der dog i disse en Tydskhed tilstede, som jeg troer ved alle mulige Leiligheder præsenterer sig selv som en Nationalitet. Ogsaa vi have følt disse Fordringer paa tydsk Nationalitet saa bittert som vel muligt, men man maa i den Henseende vel skjelne imellem det politiske og det æsthetiske Tydskland; det er ikke ganske det Samme, og jeg troer, at det ærede Medlem ikke skarpt nok har draget Grændsen imellem disse to Ting. — Man har meent, at franske Oversættelser skulle modtage det samme nationale Præg som vore egne Kunstværker, hentede fra Themaer her i Landet, men jeg maa sige, at jeg ikke kan finde, at der ved Oversættelsen af franske Stykker, ved Gjengivelsen af dem paa Danff egentlig opnaaes Andet end en Fordansking

af Stykket; det kan ikke siges, at Stykket derved er blevet nationaliseret. Dette gjælder baade om Molières og om Scribes Stykker, og jeg maa saaledes tillade mig at spørge om „Et Glas Vand“ eller „la camaraderie“ eller andre deslige Stykker virkelig blive danste, fordi de oversættes paa Danff og gjengives paa Danff. Nei, man kan ikke derfor sige, at de blive Kjød af vort Kjød og Blod af vort Blod; det er og bliver fremmede Themaer, fremmede Intriguer, fremmede Begivenheder, fremmede Navne, som aldrig nogenstinde efter min Mening ville kunne karakteriseres som danste, nationale Stykker. Den ærede Ordfører for Mindretallet har ytret, at Theatret ikke kan løsrive sig fra den offentlige Mening, men jeg troer, at man maa gaae endnu videre; jeg troer, at Theatret i den Grad er afhængigt af den offentlige Mening, af Publicums Mening, af Publicums Smag, at det, hvis det vilde give Noget til Bedste, som ikke stemte overens dermed, maatte spille for halvt tomt Huus. Jeg har seet de ypperligste af Ohlenschlägers Stykker blive opførte for halvt tomt Huus, fordi de ikke stemte med Nuttidens Smag; men man maa da paa samme Tid indrømme, at de bedste Kunstster heller ikke stemte med Nuttidens Smag. Dersom Theatret efter det fra Commissionen fremkomne Forslag, ligesom ogsaa efter Regjeringens Forslag, skal vedblive at bestaae paa samme Maade som hidtil, troer jeg — ja, jeg kan sige, at jeg er overbevist derom — at det fremdeles vil give Anledning til mange Bryderier, hvergang der skal bevilges Penge til det. (En Stemme: Ordningen skal gjælde for 10 Aar!) Ja, man vil da kun faae Bryderier hvert tiende Aar, men derfor blive de ikke mindre. Har man ikke seet, at man endog har drevet Hensynet til Theatret saa vidt, at man har gjort Bevillingen til et Cabinetsspørgsmaal? Vi mindes vistnok Alle, at en Minister, som vi satte hoi Priis paa, gjorde det til et Cabinetsspørgsmaal, om han fik bevilget 10,000 Rd. til Theatret eller ikke. Man bevilgede de 10,000 Rd., men jeg maa oprigtig talt sige, at jeg snarere stemte for Bevillingen for Ministerens end for Theatrets Skyld; denne Minister var,